

A szerzőről

Elizabeth Mittelstaedt a *Lydia* című keresztény folyóirat alapítója, mely három nyelven jelenik meg: németül, magyarul és románul. Ezenkívül a „*Poros úton meztláb*” („*Größer als meine Träume*”) című könyv szerzője, és számos könyv kiadója.

ELIZABETH
MITTELSTAEDT

Csodálatos
VEZETÉS

*Amit ma a Biblia asszonyaitól
tanulhatunk*

A magyar fordítás az alábbi kiadás alapján készült:

Elizabeth Mittelstaedt: *Wunderbar Geleitet*

© 2016 by Elizabeth Mittelstaedt

Hungarian edition © Immanuel Alapítvány 2016

Magyarországon kiadja:

az Immanuel Alapítvány Kiadója: az Immanuel S'ószóró

9700 Szombathely, Pf.: 320

Tel.: +36 1 267 1551

www.immanuel.hu

immanuel@immanuel.hu

Felelős kiadó: Géczy Károly

Fordította: Bérces Judit

Olvasószerkesztő: Martini Zsolt és Molnár Mária

Műszaki szerkesztő: Horváth Gábor

A bibliaidézetek közléséhez Károlyi Gáspár fordításának revideált változatát használtuk, az ettől eltérő fordítást külön jeleztük.

A fordítás és a kiadás a szerző engedélyével történt.

Minden jog fenntartva.

A könyv bármely részének felhasználásához vagy sokszorosításához a kiadó előzetes, írott engedélye szükséges.

ISBN 978-615-5246-69-2

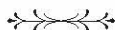
Nyomdai munkák: Reálszisztéma Dabasi Nyomda Zrt.

Felelős vezető: Vágó Magdolna vezérigazgató

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó: Ahogyan én látom	9
Lídia: Váratlan találkozás	13
<i>Mi történik, ha egy nő megnyitja a szívét és az otthonát?</i>	
Ruth: Hazamenni egy olyan helyre, ahol még sohasem volt az ember	35
<i>Egy asszony, aki biztos az elhívásában, még ha a jövője bizonytalannak tűnik is</i>	
Naómi: A hazavezető út	69
<i>Isten szeretete helyreállítja darabokra hullott életét</i>	
Ráhel: Nagy szerelem	93
<i>Amikor a romantika és a tragédia összeér</i>	
Lea: Nem-szeretett, de kihagyhatatlan	109
<i>Fölkerekedett az elutasításon, és örökséget hagyott maga után</i>	
Utószó: Lídia ihletése	123
Kérdések a saját életedre vonatkozó elmélkedéshez . . .	133
Jegyzetek	139

ELŐSZÓ

AHOGYAN ÉN LÁTOM

*S*zeretettel köszöntelek, kedves Olvasó! Alig vártam, hogy az évek során összegyűlt tapasztalataimból megoszthassak veled néhányat. Van a Bibliában öt olyan csodálatra méltó nőalak – Lídia, Ruth, Naómi, Ráhel és Lea –, akik gazdagabbá tették az életemet. A következő oldalakon számos részletet megtudhatsz személyes életútjukról, és arról, hogyan mutatnak utat nekem is.

Bevallom, nehezemre esett, hogy csupán öt asszonyt válasszak ki, hiszen a Bibliában 239-ről olvashatunk! Van akinek talán másokra esett volna a választása, de én bizonyos okokból mellettük döntöttem.

Az magától értetődik, hogy Lídia köztük van – hiszen 30 évvel ezelőtt róla neveztem el egy női folyóiratot! Úgy tartottam illendőnek, hogy egy európai keresztény női magazin az első európai keresztény nőről kapja a nevét. Ő nagyszerűen példázza milyen sok mindent vihet véghez Istenért és az em-

berekért egy olyan nő, aki kellően elszánt, előrelátó, bőkezű és nyílt szívű.

A következő két asszony Ruth és Naómi. Az ő kapcsolatukat az egymás iránti hűségük és tiszteletük tette különlegessé. Ámulattal tölt el, hogy Isten a megpróbáltatásaik közepette is vezette őket és gondoskodott róluk. Ruth az egyik legnagyobb szerelmi nőalak a Bibliában. A Boáz és közte szövődött szerelmi történet sokkal gazdagabb, mint a legtöbb romantikus regény.

Ráhel és Lea kapcsolata ezzel szemben egészen másképp festett: versengés és féltékenység árnyékolta be. Történetükből megláthatjuk, milyen borzalmas fájdalmakat okoz az ilyen viselkedés.

Az ő életüket szemlélve megtanulhatjuk, hogyan értékeljük ki saját barátságainkat is.

Vajon mi is féltékenyek vagyunk és birtokolásvágy van bennünk? Hogyan gyakorolhatunk be olyan új kapcsolati mintákat, melyek hozzásegítenek, hogy tisztelni tudjuk saját családunkat, barátainkat és Istent?

Öt olyan nő életútját fogjuk végigkísérni a következő oldalakon, akik mindannyian bátrak voltak. Kockázatokat vállaltak. Tudták, mit jelent a szükség, a költözködés, a szereteteink elvesztése; és azt is, hogyan tanulható meg a bizalom. Olyan nehéz időkben éltek, amikor mindenki a választókat kereste. Ezek a nők képesek utat mutani nekünk. Olyan helyzetekkel szembesültek, amilyeneket mi is átélünk. Ma is tanulhatunk azokból a leckékből, amiket ők megtanultak évezredekkel ezelőtt.

Néha talán felmerül benned a kérdés: vajon miért tette bele Isten ezeket a tökéletlen embereket a Szentírásba? De rá fogsz jönni, hogy ezek a minden kozmetikázást nélkülöző történetek valódi ajándékot jelentenek a mai nők számára is.

Nem volt könnyű az életük, nem tökéletes példaképek. De olyan tükröt tartanak elénk, ami segít jobban megértenünk a saját életutunkat. Egy időre most bújjunk az ő bőrükbe, és lássuk meg, hová vezet minket Isten.

Örülök, hogy csak öt nőt „hívtam meg”. Bele sem merek gondolni mi lenne, ha Éva elkezdené arról mesélni, hogyan hozott világra egy gyermeket teljesen egyedül – kizárólag Isten segítségével. Talán soha nem érne a végére...

Készíts magadnak egy csésze kávé, helyezd magad kényelembe, és kövesd ezeket az életutakat. Oly sok bölcsességet kínál mindegyik, amiből erőt és bátorságot meríthetünk saját életünkre nézve. Én éveken keresztül figyelemmel kísértem őket, és megtanultam, hogyan figyeljek rájuk, mint szellemi mentoraimra. Itt-ott néhány saját tapasztalatot is közbeszúrok majd, és arra bátorítlak, hogy te is tedd hozzá a sajátjaidat.

Bármilyen életszakaszban legyél is, bármin is mentél keresztül, a mennyei Atya vár rád.

Ő teremtett téged. Látja a fejed hajszálait, és a hegeket a szíveden. Ő az egyetlen, aki ismer téged, melletted áll, és értékesnek tart téged. Ő úgy szeret téged, ahogy vagy, és nem azt a valakit szereti, akivé szerinted válnod kellene. Úgy, ahogy Lídiát, Naómit, Ráhelt és Leát is szerette.

Elizabeth Mittelstaedt

1. FEJEZET

LÍDIA: VÁRATLAN TALÁLKOZÁS

*Mi történik, ha egy nő megnyitja
a szívét és az otthonát?*

*A*míg fiatalok vagyunk, a jövő felé tekintünk. Arra vágyunk, hogy valamit létrehozzunk. Idősebb korunkban visszatekintünk arra a múltra, amit örökségül hagyunk másokra. És az életünk delén? Akkor mind a két irányba vetünk egy-egy pillantást.

Nemrégiben olvastam az *életpálya-erényekről* és a *méltott erényekről*.^{*} Az első csoportba azok az erények tartoznak, amelyeket az önéletrajzodban sorolsz föl, ha el akarsz nyerni egy állást; olyan tulajdonságok, amelyek a munkaerőpiacon számítanak, és amelyek hozzájárulnak a külső sikereidhez. A második csoport azokat jelöli, amelyeket a halotti búcsú-

---

^{*} David Brooks: „The Road to Character” – „A jellemhez vezető út”

beszédében sorolnak fel: ezekből olvasható ki leginkább a jellemed. Ez a két erénytípus két olyan kérdésre ad választ, amelyeket magunknak is fel kell tennünk: „*Mit teszek?*” és „*Ki vagyok?*”

Könnyen megeshet, hogy az egyiket előbbre helyezzük a másiknál. A társadalom, amelyben élünk, arra ösztönöz, hogy azon törjük a fejünket, hogyan tudjuk a karrierünket építeni; azzal a kérdéssel azonban sokszor magunkra maradunk, hogy miként ápoljuk belső életünket. Más szavakkal: a mi kultúránkban a tettek elsőbbséget élveznek a jellemünkkel szemben. Legendásan hosszúak az önéletrajzaink, és igen rövid a méltatásunk.

Isten nem akarja, hogy fontosabbnak tartsuk a tetteinket a jellemünkénél, vagy a jellemünket a tetteinknél. Mindegy, hol ütjük fel a Bibliát, a jellem és a cselekedetek mindenütt elválaszthatatlanok egymástól.

Nézzük most először Lídia életét. Ki volt ő? Mit cselekedett? Feledhetetlen örökséget hagyott hátra – nem csupán a családjá, hanem egész Európa számára.

***

Teológiai tanulmányaim során Ingridet, az osztálytársamat és engem egyaránt elbűvölt az ősi Macedónia. Az Apostolok cselekedeteivel foglalkoztunk, és azzal a sok csodával, melyeket Pál apostol a missziós útjai során véghezvitt ebben a térségben. Annnyira föllelkesedtünk, hogy elhatároztuk, el-

utazunk oda, és saját szemünkkel nézzük meg ezt a történelemmel átítatott térséget.

Így történt, hogy 1970-ben a nyári szünetben vonatra ültünk, és nekivágtunk a hosszú útnak. Amikor megérkeztünk Macedóniába, egy kempingben szálltunk meg – diákként csak erre futotta a pénzünkből.

Másnap reggel nagyon korán fölkeltünk, és kimentünk az utcára, abban a reményben, hogy összefutunk majd keresztényekkel. Sajnos, senkit nem találtunk. Egy idő múlva leültünk pihenni egy fa alá egy szabad strandon. Fáradtak, éhesek és csalódottak voltunk. Ingrid elővette a gitárját, és énekelni kezdett. Hamarosan több fiatal sereglett körénk, és tudtunk velük beszélgetni az életünkről.

Míg ott ültünk és beszélgettünk, azon gondolkodtam, hogy vajon Pál is hasonlóan érezte-e magát, miután követte azt a látomást, amelyben Isten Macedóniába hívta. Amikor megérkezett, nem tudta kivel és hol fog találkozni. De a folyónál Pál és az útítársai egy nőkből álló csoportot találtak, akik imádkozni jöttek össze szombaton. Odaültek közéjük, és beszélgettek velük. Ekkor ismerkedtek meg egy Lídia nevű bíborárussal.

Lídia – egy sikeres üzletasszony

Az első dolog, amiről Lídiával kapcsolatban beszámol a Biblia, hogy bíborkezeléssel kereskedett.¹ Jól ismerte az áruját, mert a kis-ázsiai Thiatirából származott, ami ma Törökországhoz tartozik, és kb. 480 km-re van Filippitől, ami vi-

szont a mai Görögországban található. A Tirusz városából származó nők értettek hozzá, hogyan állítsanak elő bíbort az úgynevezett bíborcsigákból. A közeli Hermus folyó vize kiválóan alkalmas volt a kelmék színezésére.

Nem létezett pompásabb színárnyalat a Thiatirából származó karmazsin- és bíborvörös színnél. A bíbor, ami hagyományosan a királyok színének számított, nem volt olcsó.

Mivel egyetlen gramm festékhez mintegy 800 darab csigára volt szükség, a bíborszövet nagyon keresett volt a gazdagok körében, és státuszszimbólumnak számított. Ezenkívül a hivatalos tóga alkotóeleme is volt, amit a római tartomány tisztségviselői hordtak.

*A bíbor, ami
hagyományosan
a királyok
színének számított,
nem volt olcsó.
Egyetlen gramm
festékhez mintegy
800 darab csigára
volt szükség.*

Lídia cégének központja minden valószínűség szerint Thiatirában volt, és Filippiben egy leányvállalatot alapított. Lídia kétségtelenül jó üzleteket köthetett ebben a feltörekvő kereskedővárosban.

Vevőköre nagyrészt befolyásos, részben zsidó, részben pogány származású emberekből állt. Akár zsidó vállalkozókkal is alkudozhatott bíborszínű, kék-lila és skarlátpiros kelmebálákról, amikből Jeruzsálemben tempomfüggönyök, papi köntösök készültek.

***